

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/466/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415204381
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415204381.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Tomášom Sarakom v právnej veci žalobcu Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zastúpeného PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, Bratislava, IČO: 36 668 745, proti žalovanej Y. štátnej občanke Slovenskej republiky, o zaplatenie 190,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 136,01 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,64 eur od 26. 6. 2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 13,10 eur od 26. 7. 2012 do zaplatenia a 8,75 % ročne zo sumy 53,27 eur od 26. 8. 2012 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 29,05 eur a z iných trov konania vo výške 7,49 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 11. 6. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 190,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,64 eur od 26. 6. 2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 13,10 eur od 26. 7. 2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 56,77 eur od 26. 8. 2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 3,50 eur od 26. 9. 2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 47,80 eur od 26. 8. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaná uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej bola spoločnosť Slovak Telekom povinná pripojiť žalovanú k verejnej mobilnej telefónnej sieti a aktivovať jej SIM kartu na dohodnutý mobilný mesačný program služieb a spolu so zmluvou uzavreli Dodatok k Zmluve, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá zľava na služby. Žalobca v žalobe tvrdil, že hoci spoločnosť Slovak Telekom a.s. poskytovala žalovanej plnenie riadne a včas, čím jej vznikol nárok na úhradu faktúr, žalovaná si zmluvne dohodnutý záväzok nesplnila, faktúry nezaplatila, v dôsledku čoho bola deaktivovaná a došlo k ukončeniu zmluvy, čím porušila zmluvnú povinnosť, nakoľko nedošlo k naplneniu podmienky dodržania lehoty viazanosti a vznikla jej tak povinnosť uhradiť spoločnosti Slovak Telekom, a.s. zmluvnú pokutu. Podľa tvrdenia žalobcu pohľadávka voči žalovanej bola Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 9. 6. 2014 postúpená zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu, čo bolo žalovanej riadne oznámené, tá však faktúry ani uvedenú zmluvnú pokutu nezaplatila, preto sa žalobca ich úhrady domáha súdnou cestou a požaduje aj zákonný úrok z omeškania.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami bola do vlastných rúk doručená dňa 28. 10. 2015, písomne nevyjadrila.

Nakoľko sa v danom prípade jedná o drobný spor (§ 200ea Občianskeho súdneho poriadku) a vo veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. 12. 2015, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 17. 12. 2015, účastníci sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako poskytovateľ a žalovaná ako účastník, uzavreli dňa 20. 2. 2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bol program služieb Relax 60+ (120) poskytovaný spolu s aktivovanými službami prostredníctvom SIM karty s telefónnym číslom XXXX XXX XXX a v ten istý deň Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb pre telefónne číslo žalovanej XXXX XXX XXX. (ďalej len „Dodatok“), predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb Relax 60 (bod 1 písm. a/ Dodatku), záväzok žalovanej ako účastníka riadne a včas platiť cenu za zriadenie a poskytovanie služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so Zmluvou, týmto Dodatkom, Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb prostredníctvom mobilnej siete podniku, a Cenníkom (bod 1. písm. b/ Dodatku), záväzok spoločnosti Slovak Telekom, a.s. poskytovať žalovanej vo vzťahu k SIM karte program služieb Relax 60 za zľavnený mesačný paušálny poplatok 11,90 eur s DPH (tzv. Relax 60+) a to odo dňa uzavretia tohto dodatku až do uplynutia doby viazanosti (bod 1 písm. c/ Dodatku), záväzok žalovanej ako účastníka, že po dobu viazanosti 24 mesiacov, nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky, a že sa nedopustí takého konania, ani ho neumožní, na základe ktorého by spoločnosť Slovak Telekom, a.s., vzniklo právo zrušiť Zmluvu odstúpením od nej alebo právo ju vypovedať z dôvodov porušenia povinností zo strany žalovanej (bod 2 Dodatku).

Podľa bodu 4 tohto Dodatku v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v bode 1 písm. b), alebo v bode 3 tohto Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je žalovaná ako účastník povinná uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 Dodatku. V tabuľke č. 1 Dodatku je ako výška zmluvnej pokuty uvedená suma 47,80 eur.

Z predložených faktúr číslo XXXXXXXXXXXX, číslo XXXXXXXXXXXX a číslo XXXXXXXXXXXX na čl. 8 až 10 spisu bolo zistené, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s. nimi žalovanej titulom ceny a poplatkov za poskytnuté telekomunikačné služby v súvislosti s používaným telefónnym číslom 0911 884 876 vyúčtovala za obdobie od 8. 5. 2012 do 7. 8. 2012 sumu 136,01 eur. Súčasťou faktúry číslo XXXXXXXXXXXX bolo aj vyúčtovanie „upomienky oneskorenej platby“ vo výške 3,50 eur. Ďalšou faktúrou číslo XXXXXXXXXXXX bola žalovanej k zaplateniu vyúčtovaná suma 3,50 eur pričom vo faktúre je uvedené, že ide o sumu účtovanú za „upomienku oneskorenej platby“.

Z predloženej faktúry č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že táto bola vyhotovená spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. dňa 8. 8. 2013 a žalovanej ňou bola titulom zmluvnej pokuty vyúčtovaná k zaplateniu suma 47,80 eur. Splatnosť faktúry bola v nej určená na deň 25. 8. 2013.

Z predloženého Oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 1. 7. 2014 adresovaného žalovanej bolo zistené, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ním oznámila žalovanej, že pohľadávku z faktúr číslo XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX vo výške 190,81 eur spolu s príslušenstvom postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9. 6. 2014 na spoločnosť Quantum Credit, a.s. (t.j. na žalobcu).

Žalobca v konaní tvrdil, že nakoľko žalovanej boli riadne a včas poskytnuté dohodnuté mobilné hlasové služby, vznikol nárok na zaplatenie ceny týchto služieb a právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniklo v dôsledku toho, že žalovaná porušila zmluvnú povinnosť tým, že tieto faktúry nezaplatila, v dôsledku čoho bola deaktivovaná a vznikla jej povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu.

Základ svojich nárokov žalobca vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je

upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená je v zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, svojím charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 2 tohto zákona zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať

a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,

b) popis poskytovaných služieb, najmä informácie o

1. prístupe k službám tiesňového volania a lokalizačným údajom vrátane obmedzení pri poskytovaní služieb tiesňového volania,

2. obmedzeniach týkajúcich sa prístupu k službám a aplikáciám alebo ich používania v súlade s osobitnými predpismi

3. minimálnej ponúkanej úrovni kvality služieb, najmä lehotu prvého pripojenia k sieti alebo iné ukazovatele, ak tak určí úrad podľa § 46 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,

4. postupoch podniku pri meraní a riadení prevádzky zameraných na zamedzenie preťaženia sieťového spojenia a informácie o tom, ako môžu tieto postupy vplývať na kvalitu služieb,

5. druhoch servisných služieb, podporných služieb a kontaktné údaje na tieto služby,

6. obmedzeniach, ktoré podnik zavedie na používanie dodaných koncových zariadení,

c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,

d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby,

e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,

f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami,

g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb,

h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,

i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 3 tohto zákona údaje uvedené v odseku 2 môžu byť uvedené v ktorejkoľvek súčasti zmluvy o poskytovaní verejných služieb vrátane všeobecných podmienok alebo cenníka; to neplatí pre údaje, ktoré musia byť výslovne uvedené priamo v písomnom vyhotovení zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak je zmluva o poskytovaní verejných služieb podľa odseku 1 písomná:

- a) lehotu prvého pripojenia k sieti,
- b) obmedzenia, ktoré podnik zavedie na používanie podnikom dodaných koncových zariadení účastníkovi,
- c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2011/351/20120901>>,
- d) cenu alebo zdroj, spôsob a možnosti získania informácií o cene,
- e) informáciu o zúčtovacom období a spôsobe fakturácie v prípade fakturovaných služieb,
- f) čas trvania zmluvy vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby.

Podľa § 44 ods. 4 tohto zákona ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazal využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) a b) tohto zákona podnik má právo

- a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu,
- b) na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení.

Podľa § 43 ods. 12 písm. a) a b) tohto zákona účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,
- b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa- Slovak Telekom, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Po oboznámení sa s predloženými dôkazmi mal súd za preukázané, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. svoju povinnosť vyplývajúcu jej z uzavretej zmluvy o poskytovaní verejných služieb splnila, keď poskytla žalovanej dohodnuté mobilné hlasové služby, za čo jej vyúčtovala cenu špecifikovanú vo vystavených faktúrach, s obsahom ktorých sa súd oboznámil. Spolu cena žalovanou využitých a vyúčtovaných služieb za obdobie od 8. 5. 2012 do dňa 7. 8. 2012 tak ako to vyplýva z obsahu faktúr predložených žalobcom (čl. 8 až 10 spisu) bola vo výške 136,01 eur. Táto cena služieb podľa tvrdenia žalobcu nebola spoločnosti Slovak Telekom, a.s. žalovanou uhradená v celom rozsahu, čo žalovaná v konaní ničím nespochybnila hoci žaloba jej spolu s prílohami bola riadne doručená a bolo jej uložené sa k nej vyjadriť, teda ak by chcela spochybniť základ či výšku uplatňovaného nároku, mala možnosť tak urobiť. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 1. 7. 2014 preukázal, že túto pohľadávku od pôvodného veriteľa nadobudol, preukázal tak svoju aktívnu vecnú legitimáciu na jej uplatnenie. Povinnosťou žalovanej bolo po oznámení postúpenia pohľadávky svoju povinnosť

plniť žalobcovi. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenia žalobcu, že žalovaná túto cenu za poskytnuté služby ku dňu vyhlásenia rozsudku nezaplatila, preto jeho dlh je vo výške 136,01 eur. Na základe uvedeného súd žalobe v časti nároku na zaplataenie ceny za poskytnuté telekomunikačné služby vo výške 136,01 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Keďže nezaplataením ceny služieb v lehote splatnosti uvedenej vo vystavených faktúrach, ktorými boli vyúčtované sa žalovaná dostala do omeškania, zo zákona jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem ceny služieb aj úrok z omeškania nakoľko pohľadávka pôvodného veriteľa bola mu postúpená aj s týmto jej príslušenstvom.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013).

Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania z ceny služieb (9 % a 8,75 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v deň od ktorého žalobca požadoval úrok z omeškania bola v omeškani so zaplataením ceny služieb (ide o deň nasledujúci po dni splatnosti tej ktorej faktúry) a jej omeškani trvá, uložil jej súd spolu so sumou 136,01 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,64 eur od 26. 6. 2012 do zaplataenia, 8,75 % ročne zo sumy 13,10 eur od 26. 7. 2012 do zaplataenia a 8,75 % ročne zo sumy 53,27 eur od 26. 8. 2012 do zaplataenia.

Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu s úrokmi z omeškania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.) keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplataenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol podaný návrh a nebol by na to ani žiaden zákonný dôvod vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná je v omeškani so zaplataením ceny poskytnutých služieb už viac ako 3 roky a tak by povolenie ďalšieho odkladu úhrady dlžnej sumy zjavne odporovalo zásade spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov a ďalším zásadám v zmysle § 1 O.s.p.

Vo zvyšku súd žalobu žalobcu po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju v prevyšujúcej časti, t.j. v časti o zaplataenie zmluvnej pokuty vyúčtovanej žalovanej faktúrou zo dňa 8. 8. 2013 (čl. 12 spisu) spolu s úrokom z omeškania z nej zamietol a zamietol ju aj v časti požadovaných poplatkov za „upomienku oneskorenej platby“ vyúčtovaných žalovanej faktúrami na čl. 10 a 11 spisu a úrokov z omeškania z nich.

Podľa § 544 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení k 20. 2. 2012, teda ku dňu uzavretia Dodatku k zmluve ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právny predpisom (penále).

Podľa § 545 ods. 1 až 3 tohto zákona ak z dojednaní o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení. Veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednaní účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté. Ak z dohody nevyplýva niečo iné, nie je dlžník povinný zmluvnú pokutu zaplatiť, ak porušenie povinnosti nezavinil.

Podľa § 545a tohto zákona neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

V súvislosti so záverom o nedôvodnosti žaloby žalobcu o zaplatenie zmluvnej pokuty je treba najmä uviesť, že žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na jej zamietnutie. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na zmluvnú pokutu preto súd dáva do pozornosti, že už Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/174/2011-21 zo dňa 30. 11. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/26/2012 zo dňa 23. 5. 2012 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Obdobne aj vo veci Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 6. 12. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/32/2012-46 zo dňa 15. 3. 2012.

Zmluvnú podmienku dojednanú v dodatku k zmluve o pripojení s právnym predchodcom žalobcu v tabuľke č.1 týkajúcu sa zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur pre program Relax 60+, teda totožný s programom dojednaným v tu súdnej veci určil vo výroku svojho rozsudku sp. zn. 20C/286/2014 zo dňa 29. 5. 2015 za neprijateľnú tiež Okresný súd Trenčín, čo žalobcovi musí byť známe keďže aj v uvedenom konaní bol žalobcom. Rovnako tak urobil Okresný súd Rožňava vo veci 10C/226/2014 v rozsudku zo dňa 4. 5. 2015.

Uvedenú rozhodovaciu líniu potvrdili aj odvolacie sudy, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12. 5. 2015 sp. zn. 5Co/72/2014, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, vo výroku ktorého bolo za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve vyhlásené dojednanie o zmluvnej pokute vo výške 47,80 eur v dodatku k zmluve o pripojení so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. pri programe Relax 60+.

Už citované ust. § 53a Občianskeho zákonníka bolo doň včlenené s účinnosťou od 1. 3. 2010 zákonom č. 575/2009 Z.z. ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Súd si dovoľuje poukázať na dôvodovú správu k predmetnému zákonu z ktorej jasne vyplýva, čo zákonodarcu viedlo k zavedeniu predmetnej právnej úpravy, a síce bolo to zistenie, že cit. "niektorí dodávateľia napriek tomu, že súd im právoplatne nepriznal plnenie z takejto nečestnej podmienky, naďalej v iných prípadoch takúto podmienku bez zábran používajú. Zákonodarca sa preto rozhodol zaviesť zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktorý vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie. Takéto rozhodnutie nebude predstavovať prekážku rozsúdenej veci res iudicatae. Ak by však dodávateľ opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej neprijateľnej podmienky, pre ktorú mu už súd raz plnenie z takejto zmluvnej podmienky nepriznal, súd mu žalobu bez ďalšieho môže zamietnuť a nemusí už opätovne zdôvodňovať neprimeranosť zmluvnej podmienky. Stačí poukázať už na právoplatný rozsudok súdu.

Súd nemôže priznať ochranu dodávateľovi, ak sa domáha plnenia v rozpore so zákonom. Zmysel a cieľ navrhovanej právnej úpravy by sa nedosiahol, ak by po rozhodnutí súdu dodávateľ postúpil pohľadávku a právny nástupca by ju vymáhal, aj keď bola založená na nečestnej zmluvnej podmienke. Navrhované ustanovenie in fine počítá aj s takýmito únikmi pred zodpovednosťou. Rozsudok bude zaväzovať iba účastníkov konania. Zákonná povinnosť vyplývajúca z navrhovaného ustanovenia však bude znamenať pre dodávateľov povinnosť, aby už na súde neuplatňovali plnenie založené na neprijateľnej teda nečestnej zmluvnej podmienke. V praxi nemožno vylúčiť, že dodávateľ napriek tomu, že mu bola právoplatne zamietnutá žaloba o plnenie z neprijateľnej podmienky, znovu uplatní plnenie z takejto nemorálnej podmienky. Nepredpokladá sa však, že sa dodávateľ po tom, ako mu súd právoplatne zamietne žalobu pre nemorálnu podmienku, bude opätovne pokúšať použiť takúto podmienku tak, ako je to žiaľ, v súčasnosti veľmi bežné. Obsahom povinnosti je nepoužívať ďalej nečestnú zmluvnú podmienku a teda najmä neuplatňovať z nej plnenie na súde a neprijímať plnenia z takejto podmienky. Predkladateľ zdôrazňuje, že nezavádza žiadne nové kompetencie a nejde ani o prekryvanie kompetencií s inými orgánmi. Navrhovaná právna úprava je len o tom, aby dodávateľ nepokračoval v nečestnostiach, čím dehonestuje celý inštitucionálny systém ochrany spotrebiteľa. Je aj v záujme samotných dodávateľov, aby sa trh „vyčistil“ od nepoctivých podnikateľov. Spotrebiteľa treba chrániť, pretože je dôležitým prvkom v trhovej ekonomike, zabezpečuje obrat, zisky a dane. Záujem na posilňovaní dôvery spotrebiteľa je zvlášť v prebiehajúcej kríze prepotrebný.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 smernice sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora č. C-76/10 vo veci POHOTOVOSTĚ / V.), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemôže ísť len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Súdom ako orgán členského štátu Európskej únie je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a Občianskeho zákonníka). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno moderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka sa môže týkať iba platne uzavretej dohody o zmluvnej pokute. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi,

majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98). V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/238/2012 zo dňa 10. 9. 2013.

I keď pre záver o nemožnosti čo i len sčasti žalobe vyhovieť by vzhľadom na vyššie uvedené stačilo i zistenie, že žalobca tu uplatnil plnenie zo zmluvnej podmienky, ktorá už súdmi bola právoplatne judikovaná ako neprijateľná, čo samo o sebe robí bezpredmetnými všetky argumenty žalobcu v žalobe o oprávnenosti vyúčtovania zmluvnej pokuty, súd pre úplnosť dodáva, že tak ako iné súdy v už uvedených rozhodnutiach, aj on považuje dodávateľom vopred pripravené ustanovenie o zmluvnej pokute v článku 4 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20. 2. 2012 za neplatné z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetného Dodatku spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia predmetného Dodatku za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve sa považuje aj ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 tohto zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 tohto zákona zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb s dobou viazanosti na 24 mesiacov. Žalovaná sa zaviazala používať služby 24 mesiacov, za čo jej bola poskytnutá zvýhodnená cena služieb. Súd vzhľadom na obsah a formu dojednaní o zmluvnej pokute obsiahnutého v predtlačenom texte formulára dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb používaných právnym predchodcom žalobcu opakovane v mnohých prípadoch, čo je súdu známe z jeho činnosti nemal pochybnosti o tom, že toto dojednanie nebolo individuálne dojednané a že spotrebiteľ nemohol nijako ovplyvniť jeho obsah. Súd sa pri svojej činnosti pravidelne stretáva so zmluvami a dodatkami uzatváranými právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., resp. Slovak Telekom, a.s. s rôznymi spotrebiteľmi a je nemožné uveriť tomu, že desiatky rôznych spotrebiteľov nezávisle od seba pri dohadovaní zmluvnej pokuty prejavujú presne takú istú individuálnu vôľu pokiaľ ide o vyjednanú výšku zmluvnej pokuty (dokonca s presnosťou na eurocenty) a vôbec celkové dojednanie zmluvnej pokuty (ktoré je pri daných typoch dodatkov vždy totožné). Koniec koncov, záver o individuálnom nevyjednaní predmetných dojednaní o zmluvnej pokute spotrebiteľmi s právnym

predchodcom žalobcu pri obdobných zmluvách a dodatkoch už bol pred viacerými súdmi, teda po viacnásobnom dokazovaní opakovane ustálený, vid' vyššie uvedené súdne rozhodnutia.

Žalobca sa platnosť dojednania o zmluvnej pokute v žalobe snažil obhájiť okrem iného tvrdením, že zo strany účastníka (tu ním bola žalovaná) zostáva prijatie rozhodnutia o uzatvorení, resp. neuzatvorení zmluvy stále iba na jeho slobodnom rozhodnutí s tým, že tento nie je nijakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu a žalovaná si slobodne, bez nátlaku vybrala poskytovateľa služieb ako ich dodávateľa, sama si vybrala okruh služieb a sama si vybrala aj zľavu na služby. S podobnou argumentáciou sa súd stretáva často, nakoľko aj inými dodávateľmi býva v tejto súvislosti mnohokrát argumentované tým, že je výlučne na účastníkovi, či vôbec a pre akého operátora, program, či typ telefónu sa rozhodne a teda že má možnosť, resp. hneď viaceré možnosti voľby, preto ani dojednanie o zmluvnej pokute nemôže podľa tejto argumentácie spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd však tento názor nezdieľa. Možnosť výberu z viacerých alternatív dodatkov nemení nič na povinnosti súdu skúmať v každom konkrétnom prípade dodatku platnosť dojednania o zmluvnej pokute vzhľadom na jeho konkrétne znenie a úpravu, pričom tu v dodatku použité dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľné a teda neplatné. V súvislosti s tvrdenou možnosťou voľby žalovanej, či na dané podmienky pristúpi či nepristúpi a princípy zmluvnej slobody súd uvádza, že aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach zdôraznil, že sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu „približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy“ a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom „primeraného vyrovnania záujmov“, čo v danom prípade splnené nebolo. Dodatok uzavretý so žalovanou spadá do rámca spotrebiteľských, typových zmlúv, ktorých návrhy sú vopred dodávateľom pripravené na predtlačných tlačivách. V takýchto prípadoch zmluvu uzatvára dodávateľ v podstate „sám so sebou“ nakoľko spotrebiteľ nemá reálnu možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Zo strany dodávateľov je pri súdnom uplatnení nárokov na zaplatenie takejto zmluvnej pokuty často argumentované zabezpečovacím účelom zmluvnej pokuty v danom prípade, poukazujúc na poskytnutú zľavu z ceny telefónu resp. služieb. K tomu je však treba uviesť, že dodávateľ tu mal plnú možnosť na dosiahnutie sledovaného účelu zvoliť prostriedky, ktoré by z hľadiska svojej platnosti a primeranosti obstáli.

Vychádzajúc z obsahu uzavretého dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb je zrejmé, že v danom prípade zmluvná pokuta plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nenaplnenie doby viazanosti vyplývajúcej z dodatku (24 mesiacov) a s tým súvisiace nesplatenie poskytovanej zľavy z ceny služieb a ušlého zisku vzhľadom na záväzok účastníka bez ohľadu na rozsah využívania služieb platiť mesačne aspoň minimálny paušálny poplatok. Žalobou sa však uplatňuje od žalovanej sankcia v podobe zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu, pričom sa uplatňuje zmluvná pokuta vo výške, ktorá je nezmenená bez ohľadu na to, kedy, t.j. v akom období viazanosti účastník poruší zmluvnú povinnosť. Môže teda nastať situácia, že spotrebiteľ zotrvá v zmluvnom vzťahu a bude riadne platiť cenu služieb povedzme po dobu 23 mesiacov (čím nepochybne splatí aj podstatnú, ak nie celú časť poskytnutej zľavy a rovnako aj podstatnú ak nie celú časť vopred kalkulovaného zisku na platbách za služby), zostáva mu iba poplatok za posledný mesiac a pre jeho nezaplatenie bude uplatnená rovnaká zmluvná pokuta, ako v prípade, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu služieb ani raz. Takáto zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou sankciou ktorá je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky a jej objektívnu spôsobilosť poškodiť spotrebiteľa nemôže dodatočne zhojiť to, že spotrebiteľ svoje zmluvné povinnosti poruší tak, že cenu služieb nezaplatí ani raz, keďže rozhodujúce je zistenie, že takáto zmluvná podmienka je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Podmienky, za akých právny predchodca žalobcu dohadoval zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách a opakovane (čo je skutočnosť známa súdu z jeho činnosti) poškodzujú spotrebiteľa. Značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podčiarkuje aj to, že zmluvná pokuta bola zakotvená len pre prípad porušenia povinností žalovanou. Pre právneho predchodcu žalobcu v prípade, ak práve on poruší ustanovenia zmluvy, dodatku, alebo všeobecných obchodných podmienok, v dodatku žiadna zmluvná pokuta dohodnutá nebola. Keď žalobca tvrdí, že v danom prípade v záväzkovom vzťahu so synalagmatickým charakterom splnila povinnosti iba jedna zmluvná strana (žalobca), zatiaľ čo druhá zmluvná strana (žalovaná) svoju povinnosť nesplnila, tak tu súd žalobcovi pripomína, že neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute ide tu na ťarchu dodávateľa, nakoľko práve ten predformuloval v dodatku k zmluve dojednanie o zmluvnej pokute v neplatnom znení. Ak by bolo jej dojednanie platné,

nič by nebránilo zmluvnú pokutu priznať. V danom prípade je však dojednanie o zmluvnej pokute od počiatku neplatné. I keby preto žalovaná nezaplatila cenu služieb ani raz, i tak by nebolo možné priznať žalobcovi zmluvnú pokutu. Síce by sa v takom prípade mohlo žalobcovi zdať, že spotrebiteľská ochrana nezodpovedného spotrebiteľa nie je vôbec namieste a že je neprimerané chrániť toho, kto takto, absolútnym spôsobom poruší zmluvné povinnosti, ani nezodpovedný prístup spotrebiteľa po uzavretí zmluvy nič nemení na neprijateľnosti dojednaní o zmluvnej pokute a jeho objektívnej spôsobilosti poškodiť spotrebiteľa. Súd zastáva názor, už skôr vyslovený napr. v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 9. 2011 sp. zn. 6Co/113/2010, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom smernice Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa a subjektívny postoj zmluvných strán. Súd v záujme vyššej kvality života nemôže rezignovať z pozície strážcu vyváženosti ustanovení spotrebiteľských zmlúv a to ani pri nezodpovednom spotrebiteľovi. Existuje totiž nezanedbateľné nebezpečenstvo, že ak sa nevylúčia zo života spotrebiteľov nečestné zmluvné podmienky, môžu na nich doplatiť aj spotrebiteľia konajúci dobromyseľne, keďže ide o formulárové zmluvy dojednávané vo viacerých prípadoch. (citované z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. 9. 2011, sp. zn. 6Co/113/2010).

Je predsa absurdné, aby spotrebiteľ, ktorý dodržiava podmienky zmluvy a nezaplatí len posledný poplatok, resp. poruší zmluvnú povinnosť až v závere viazanosti mal znášať rovnakú zmluvnú pokutu ako ten, ktorý nezaplatí hneď prvý poplatok, resp. nezaplatí ani jednu faktúru. Dodávateľ v predformulovanej dohode o zmluvnej pokute vôbec nerozlišuje medzi prípadom, kedy spotrebiteľ poruší zmluvnú povinnosť absolútne tak, že nezaplatí nič a medzi prípadom, keď spotrebiteľ svoju povinnosť poruší potom, čo jej prevažnú časť splnil. V oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Takto dojednaná zmluvná pokuta, upravená v obchodných podmienkach ktoré sú súčasťou Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb uzavretého so žalovanou je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb je neplatná, čo už bolo súdmi mnohokrát judikované, ako je uvedené vyššie. Z neplatnej zmluvnej podmienky nemohlo vzniknúť právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť, preto nebolo možné priznať žalobcovi ani časť zmluvnej pokuty, keďže z ustanovenia zmluvy, ktoré je celé od začiatku neplatné žalobcovi nemohlo vzniknúť právo ani na časť zmluvnej pokuty. Neplatne dojednanú zmluvnú pokutu nemožno moderovať. Aj z uvedených dôvodov súd žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodnú celú zamietol. A nakoľko s plnením neexistujúceho záväzku sa žalovaná nemohla dostať ani do omeškania, nedôvodný bol aj nárok na úrok z omeškania zo sumy 47,80 eur predstavujúcej zmluvnú pokutu v časti ktorého bola preto žaloba taktiež zamietnutá. Nakoľko neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky už bola vo výroku rozsudkov súdov vyslovená, súd ju už vo výroku osobitne nevyhlasoval za neprijateľnú, keďže sa tak už stalo.

V časti požadovaného zaplatenia sumy 7,- eur (2 x 3,50 eur) titulom „upomienky oneskorenej platby“ súd žalobu zamietol z týchto dôvodov.

V konaní nebolo súdu preukázané ani len samotné vystavenie upomienok (nieto ich doručenie žalovanej) a teda existencia samotného podkladu za vyúčtovanie poplatkov za upomienky. V predloženej faktúre číslo XXXXXXXXXXXX ktorou bol tento poplatok tiež vyúčtovaný (čl. 10 spisu) síce je uvedené, že na konci faktúry sa nachádza upomienka, avšak žiadna upomienka na faktúre ktorá bola súdu predložená nie je, a pokiaľ by spoplatnený mal byť text na konci faktúry, nie osobitná upomienka vo forme samostatnej listiny tak potom by šlo o spoplatnenie vystavenia samotnej faktúry čo nebolo dohodnuté. Navyše duplicitné sankcionovanie omeškania žalovanej so zaplatením ceny služieb jednak úrokom z omeškania (ktorý súd v požadovanej výške žalobcovi prisúdil) a zároveň poplatkom za upomienku účtovaným vo výške, ktorá sa v danom prípade javí ako neprimeraná (pokiaľ by skutočne spoplatneným mal byť len text „upomienky“ na konci faktúry, pričom žiadna iná upomienka predložená nebola) naráža na zákonné limity vyplývajúce z ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ukladajúce každému právo vykonávať v súlade s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov súd žalobu v tejto časti, t.j. v časti o zaplatenie 7,- eur titulom poplatkov za upomienku 2 x 3,50 eur zamietol, ako aj zároveň v časti úroku z omeškania požadovaného z tejto sumy, nakoľko s úhradou neexistujúceho nároku sa žalovaná nemohla dostať do omeškania.

Čo sa týka výroku o trovách konania, návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania podal iba žalobca, ktorý trovy konania aj včas vyčíslil (v žalobe). Žalovaná návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť jej trovy konania neurobila.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá.

Žalobca bol v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 136,01 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 69,64 eur od 26. 6. 2012 do zaplatenia, 8,75 % ročne zo sumy 13,10 eur od 26. 7. 2012 do zaplatenia a 8,75 % ročne zo sumy 53,27 eur od 26. 8. 2012 do zaplatenia v ktorej bolo žalobe vyhovené.

Žalovaná bola v konaní úspešná v časti o zaplatenie sumy 54,80 eur a 8,75 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3,50 eur od 26. 8. 2012 do zaplatenia, 8,75 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3,50 eur od 26. 9. 2012 do zaplatenia a 8,75 % ročného úroku z omeškania zo sumy 47,80 eur od 26. 8. 2013 do zaplatenia v ktorej bola žaloba zamietnutá.

Pri výpočte pomeru úspechu účastníkov v konaní pre účel rozhodnutia o trovách konania súd vychádzal zo stavu ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 154 ods. 1 O.s.p.), pričom za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004).

Žalovaná istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 244,20 eur (z toho istina je 190,81 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania je 53,39 eur).

Prisúdená istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 177,57 eur (z toho 136,01 eur je istina a 41,56 eur úrok z omeškania) a neprisúdená (zamietnutá) istina s kapitalizovaným úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku činí 66,63 eur (z toho 54,80 eur je istina a 11,83 eur úrok z omeškania).

Žalobca tak bol v konaní úspešný v rozsahu 72,71 %, žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 27,29 %.

Po odpočítaní úspechu žalovanej v rozsahu 27,29 % od úspechu žalobcu v rozsahu 72,71 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 45,42 %.

Trovy konania žalobcu uznané súdom za dôvodné, účelné a preukázané pozostávajú z trov jeho právneho zastúpenia za poskytnuté právne služby advokátskou kanceláriou vo výške 63,96 eur a z iných trov konania vo výške 16,50 eur titulom náhrady zaplateného súdneho poplatku za žalobu. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby vo výške spolu 36,52 eur (1./ prevzatie a príprava zastúpenia; 2./ žaloba) pri sume 18,26 eur za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z hodnoty predmetu sporu 190,81 eur podľa § 10 ods. 1 a 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) Vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čo po pripočítaní náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné / režijný paušál / za 2 hore uvedené úkony právnej služby v žalobcom požadovanej výške 16,78 eur (2 á 8,39 eur) podľa § 16 ods. 3 tejto Vyhlášky a DPH vo výške 10,66 eur podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky činí na trovách právneho zastúpenia a náhradách spolu 63,96 eur.

V prípade plného úspechu v spore by žalobcovi v zmysle hore uvedeného patrila náhrada trov konania vo výške 80,46 eur (z toho 63,96 eur ako trovy právneho zastúpenia a 16,50 eur ako iné trovy konania). Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu v spore však žalobcovi podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patrí len 45,42 % tejto sumy, teda 36,54 eur (z toho 29,05 eur ako trovy právneho zastúpenia a 7,49 eur ako iné trovy konania).

Trovy konania je žalovaná v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).